

com avui regeix i vigeix en el 90 per cent dels que vivim a base d'aquest contracte, *no és justa, no és equitativa, ni lògica, ni legal, ni remuneradora, ni moral.*

Devem, davant d'aquest estat de coses, mantenir la conducta, modificar-la o abolir-la? Som lleugió els que som partidaris de l'abolició.

Com ha d'abolir-se? Jo que sóc partidari de l'abolició, crec que ens portaria a la més grossa de les impopularitats l'abolir-la de cop i volta, *de un plumazo*, com diuen en termes de l'argot burocràtic.

Els metges tenim obligació de conèixer la psicologia de l'home i del públic, i el que coneix la manera de comportar-se del rival (al públic en ordre a les nostres reivindicacions econòmiques pot anomenar-se'l metafòricament rival) mai no sent por davant d'ell. Apart d'això, el públic té exteriorment un aspecte a vegades ferotge, però és de lo més pacient que pugui haver-hi, si se li dona allò que se li ha de donar.

El públic, demés, no exigeix mai al valent, sinó al covard. El públic accepta sempre el que se li ofereix bo i raonable i, si alguna vegada es recorda que pot i ha d'exigir, l'únic que exigeix és que no se li dongui gat per llebra.

Orientem al poble, estudiem les necessitats del poble, fem-li veure tot allò que no entra en el seu camp visual o resta difuminat als seus ulls i aleshores el poble vindrà amb nosaltres i aquelles preguntes que jo volia fer als metges de les terres catalanes seran contestades de manera que el no serà un si i el si serà un no.

Per tot això, cal *tocar de peus a terra*, estudiar les realitats, no ésser lleugers en formular, ni barroers en diagnosticar.

Hi ha plètor professional. Llegeix, company lector, sota aquest títol en el núm. 69, l'excel·lent traducció del bon amic doctor J. Vaurell; en el nostre BUTLLETÍ hi ha prou dades per a copsar la magnitud del problema, ja sigui en Semeiòtica ja en Terapèutica. Llegeix-ho, si no ho has llegit, o bé torna-ho a llegir i medita.

Són recomanables, en aquest afer, entre molts altres, el davantal del núm. 60, signat per F. Proubasta, "Videant Medici", tots els articles de l'excel·lent i dilecte company doctor Monné dels núms. 62, 64 i 65 i molt especialment el del número 62. En el núm. 69, el desconegut que signa "Jus" porta orientacions gens despreciables. En el núm. 52, la Secció Comarcal de Barcelona presenta solucions respecte a aquest afer de les "conductes". Jo mateix, en els núms. 8 i 16, vaig aportar criteris que les circumstàncies actuals han privat que anessin a cristallitzar.

Ultimament, sota el títol "Dàdiva Professional", "Boletín del Colegio de Barcelona", de juny últim, senyala manifestacions patològiques no despreciables del nostre Cos malalt.

En un proper número veuré d'aportar una solució a aquest problema que per l'interessant desitjaria que moguéssim a escriure a d'altres companys més intel·ligents i més coneixedors de la sociologia que no pas jo.

Capellades, agost de 1926.